

מכתבים לר' יהושע העשיל אדלר שליט"א

בעמ"ס ישועות כהן

בד"ה אור אבות ה' דר"ה אורי י' אלהי נ"ן

כ"ב אדר א' תש"ב

156

[illegible]

שלי רב וגל

אחריהם ושל

כבר השיג האגיה בארבע מאות ס"ה וא דבניו, וכבר
באין הכונה דבר וכבר כשדעתו לאכלו בארבע מאות מאן מאן ואלי
בספר פסחים ס"ו סק"ל כתבו דבשאי הנך ארבע מאות בתוך והוא
שם דבני הו"ש בשם יו"ל דמ"ל טווח אכתלה ואמר, וא"ל בקרב ס"ס ס"ו
ובתוך הקצ"ל ד"ל ס"ו ד"ל.

בשנת מ"ה וא"ל לא נכח כל דין בשם שנים ושנים
וכך כתיב בקרב דשנה שלישית של שביעית נ"ה, ואספרי אלא ל
לשנה שלישית הובאו בקרב"ל י"ה ס"ה של"ל ס"ק נ"ב, ואכן אין מקום
לשאל דאם אין נ"ה שמיטה, שימנו שנים ושנה דהדור שאינה, גם
מאחר ואין תרומה נ"ה שמיטה גם בקרב"ל מצאנויות, וא"ל
בספר מין קצ"ל לבידית ס"ס ס"ק י"ה, אין שם אכסניס דחשון
של מ"ה וא"ל.

ודיק דבני מין קצ"ל מוכחים מהא דלא אשכחן ארבע
בשנה השמיטה מצאנויות, כמאמר אשכחן ימים כ"ה וכא"ל האחרית, וא"ל דאם
אין תרומה בקרב"ל מצאנויות ובידית דרבנן, וא"ל אין מצאנויות תרומה בבידית
וא"ל מנין שנים השמיטה אמת מ"ה וא"ל דקדוש שנים, וגם ארבע שנים
מנין אשכחן בבית, וא"ל בקרב"ל יבא יבשירו דהתחיל ארבע ד"ל בספר
מין קצ"ל לבידית ס"ק ס"ו.

וא"ל בידית ד"ל דכ"ה בינ"ל דבידית כסור ארבע, והוא
משם ד"ל ד"ל ד"ל, דא"ל חייבה טרה תרומה בשנה השביעית א"ל בקרב"ל
לא נהגו שביעית מצאנויות, ושפי אינו אמת דאין יבשירו.

ובתו בבית מדינה דא"ל בארבע חיים שנים

כ"ה סין וס"ו

דעם צווייטן טאג איז אים צובראכן דאס פוס "אפער".

[illegible]

ACED

דגא ל. לוצין ואנער פון הרצוגס

ב'ס' מ'מ' פ'פ'

for 1/2 hr to the K⁺

5 25/5 א' 3/10

אם תרצה לראות את
הקבר של אבי, תוכל
לראות גם את קברי
האבא והאמא

אשר לבידול בין ה'ב' וה'ב' -

י. יתכן דעם קדמו (הנטיש) והמתפללות אין אומר ארדי כמקצת אנשי ביהותן וקדושים
 (א) גם ילדיו דאית אביהותן רעיסות יד בחנצ'ים (המאנחיים) דלעז און דלעז
 ארנח חמל אוקציה אצדע. לצי שוד סי' של סד, דכנהל אין אלוס דים. וואכח
 נ.ק. (נתח קדמו דיון כאל). / אלוותם דלאצדע שיוין אדעהב שיוולס בדירה
 אדא אין איסרים אליו רפואות שם.

[illegible]

אמריקאניס קסאטיון (פאמיליע פון אמריקא)
פאמיליע אכא קאמאטיון
אלע פאמיליע

שאר רב

אחדשה"ט וס"ה

באמת קונטרסיו בוצעו מקראות. ש"ס ז"ל וס"ה לביק דסגמיות הדמוקיות כה יוסף
זמאלו בורה לאסוקי שמעתיאל, זכר לא לא בידו זע"ן דהם, וזויות אשר כתב מ"ז הגזון
לפיט"ל דהיאב"ד ז"ל ז"ל השקה אסתר שאובין, ובכ"מ דאיןשי מרגלא דעלשן השקה אצאת
דע"ת היאב"ד, וזה כבר חשבת דמה שהחזיק מן זלזה"ה את ההשקה בגלל חשש רחוק
שזמחלה, [וכן] הוי מרגלא דכ"מ ז"ל, כשכני ד' מחיצות שלמות, אחש דאורייתא העי מוכחלת,
אלא אם נמצא דאיןזא. חשש קרוב של ג' לוקין שאובין, דיש לזה מקור בגמורה דרבה בשו"ע
ולו"ק דחז"ן שדקרו חכמים מ"ע דאורייתא משום חשש רחוק של שגגת חטאת, כש"כ שאין
אחש אחש ג"ל או נ"מ סאה ונ"ל סאה כנגד חשש חטאת, וכבר אירע שנגד ההשקה לא ה"י
בו כפי ד' אצבעות באמצעו, וכל שימאז בו ממשלו, וזימנין שאין הנקד מלא חים, ואנן דזאין לידו
סבך חשש זמחלה דאורייתא, וכמה גרואים דקרי חכמים,

וכנ"ל בדרכי שיצנה זמגיל תורה וזהאדירה כנפשו הטחורה

ור"ש אורבא חיים שו"ל

י' כסלו תשנ"ג בני ברק

בס"ד דם כסאו מש"נ

יקונו אהבי, סאפטס,

ראית קונטרסיון היקרים, ואזאת אהבה והקרבה אילסם הודיה,
במלך בסיס סק"ה אהק' דה' במקאזאר האתקונים בשפ"ה נהיג שליבי, כאחר
אזנן פסול צוחלן הא אפ"ה און הצוחלן חידור אבירה צוחלן אחרון,
ראית ארבע הדברים, דיש בהם כמה מאלו,

א. צוחלן בתק המקרה און בהם פסול צוחלן כון צנאונים בתק האלדורן
וכן און בהם מלס קטרים וצוחלן דלסן אורשר אלא בצוחלן לאון אהם קבד במקאזאר
צאן מלסו בשלדורן ליהא מואל נחן אלא אה' גלן שדן נדונים כוולדורן וכן
מקאזאר המחזרים בשפ"ה דדינען אהן כמקצו אל הצחילה שבו נדון בל"ס בתק
המקרה, אכ"ז און צדיק אמנעל של הוי"ל,

ה. דין הוי"ל במקרה שוצלסון מואל מלסחם צ"ה הסופר און ד"ה גלן וולטוס אלא
סולדן דן אל הצחורן אה"ג דמקאזאר קטרים ומואל חולסיון במקרה ואן ילסון לס, כון
צנחני יחזון וקלסיון כל הצאן, וזאנא דדי הוי"ל הם דוקון דפ"ה הון כון וולדורן
ואן צנחניו בשל"ס שדאן מלס וולדיון אלס אה' זאם הדין מוס ולפ"ה הן האמורן אה"ג
צנחניו במקרה און דניס אה' הולדיון כצוחלן כיון דסופ"ה חידור ואן ילסון לס, מואל
ליזה דכיון דאלדורן חידור אה' דה"ה און שילסון מלסיון מחזרין כיון דאון ילסון אלא
לשה מואל הסופר אה"ג חוצין אלדורן און הפסקה זו מסיק חידורן,

ז. הנהיג להביא מנחן צ"ה שאליון חידור צ"ה מוס במקרה בשפ"ה וואל חידור
גדולן מואל המקרה וואנן במקרה ובסופ"ה גמ ילסון מחזרין בשפ"ה אלא שולדיון
בש"ה דדין אהשעל, ודין זה און אה"ג אה"ג דדין דדין לא צנחניו כואר
אה"ה בשופ"ה הן מואל הודיה וואנן במקרה דחשיון צוחלן וואל נה"ג אה"ה,
ואה"ה מזה דאס שופ"ה הן מואל הודיה וואנן אה"ה כואר בשולדיון
אלא דגדולן לא ילסון מואל יחזרין במקרה אה"ה און זה פוסל בצוחלן וואל

כיון באקום זה יסוד אלוהי אחרת אקרא ה' כשוקך נתק האקרא לזמיר

אבג' האקרא און תנאי בבא און

צ' נציון "דבית שמה" האקרא שמה המושקת בעמות משפ'ת ויטאמו אלאם מחברת
אין נציון משום קטעים חידור בבא קיימאין האקרא שמה, אלא נראה פלאו שייך
באן משום קטעים חידור כיון בשערים קבא אקראם באשכחון וליא 'רציו אור
מהשט אלאו בחסר זהב השליל, ואנין שמהא אן ית' דלאו דמטן אלא חידור
אם נגד דמס כולן שמהא און נציון שמה משום פסול צוהין האקרא, דכיון
דבאקרא יש תנאי חידור קט'ת' וס' אפסול משום צוהין דמחוס און יטאמו האקרא,
דשמה נציון באקרא אחר, וזכה און לחלק בין באן ית' און לאו באקרא פשטא
כבר, פ' שמואבהו מחמת הסודי היי' דמ צוהין חס' אקרא, ויש מקום צומח
דכיון דנציון קטעים חידור כבר נציוןם באור אבוקבא ית' און נציון צוהין
אין פסולין דנציון חידור האקרא כשפ'ת' און אחרת אלא אלאוין כיון און
שמה ציון⁴ אקראים סאה באקרא אחרת אלא און תנאי פ' זה אפסול צוהין
דבר צוהין און האור אחרת דבר זה

שמותי דמ דמחל לאחיה אבדורית צומח בסדרה יורה אבנא, וביחוד
בשקצות אפסם הנציון/ ואין הכוונה לפסיקים והכוח אלא כמחש' אלא יתכן שמה
אבדורית וקנין הסקא דלי זה, וכדי אור און צ' שמהא דמ צומח אלא
אחר אקראית התורה הנורה כדורק אלאו אקראית התורה, צ' אפסם הנציון
אחריהן און יהא פ' וכו'

במש"ל ת' וזמי הקולט מדפנו של מקו פחות מכלל נצדון כלמי ואם המצוי
למי אפי' נאמ, ואזי הוי אמרה חובו החיצון יא"ל בדון נחמנ דבין של חממה
א במהר כאן כמה שאלות ואולם לפי הסדר, אם נראה מחקור מ"ר, פאקט
האלונים, בת"ל צד ד"ה גרנים משה דבנו באורחותיו, וכן מלמד בסופו ד"ה א'
והפא"ל נקט עם בקשורת דבנו דחבנן.

ד"ן נראה מחקור אינו תלוי בדון חוב הפנימי או החיצון דבנן תלמי
הוא בדנן צורת העתה לדבון שלישי מ"ר או כחממה דבון שלישי, ופאקט
מחממה, אם תמי זה צריך להיות באזור דבון שלישי ופאקט צורת דבנן
או דסג' מה שמחממה תלמי בדידי המחממה ונכר שמוח המלך דבון פאקט
ומ"ד דאין נצדון כלמי לא מהני תמי כזה זמ"ל בחממה חובו החיצון יא"ל, אב"ל
תמי השתם האזור אל דבון בדנן בדנן, ואמ"ד דנצדון כלמי בדון בחובו החיצון
יכיר תלמי שיש כאן חסרון דלכא דבון כנגדו ולכן אין להחממה זמ"ל בחוב
הפנימי, מיהו כשיש דבון כנגדו מהני נראה להחממה דב. סוף תלמי כ"כ הילכין
[ואב"ל"א ליהא אחרת דלמי מחממה בואכסון יא"ל בדבון קצ' כנגדו],
לפיה"ל דלמי מחממה ^{קצ' כנגדו} תמי מהני פיה"ל דלמי דבן דבון של דבון משמשים
כלמי, ואזי דנעם שהדבון מליד דבן מקום תלמי, ומלם ואולק משמל כחממה
כח"ל דבנדי, או כחממה העתה ואמ"ד דחוב הפנימי סותם אינו מותר לטאל
בדידי אלא דבן מקום החממה תלמי מחממה

החוב של צומ"ד הוא הקצ' מלממה תלמי משמשים בקנים להצדוק אפי'
הם בחבים וזמ"ל ונראה שכן מפורסם בחצא, תלמי שיש כאן ספק מה השומר
בדומה הקנים ליהא נחלם כצו"ח תלמי כח"ל, ויש כזה אינוכח בחצא,
חומס בדוכת מ"ה והצ"ח
באזהרה יהאב"א

בס"ד כ"ד אלול תשנ"ד

איקרוי ומיכילי הכהן הר"י שו"ת דם כל הנאמרים, שאלוהי, הדיבור בשאלותיך ונהגותיך אקראם,
והי' ראוי אלמדו הענין השליש ממנה נכון, אכלו אינ' לי פנאי, ואולם מה שנראה לך,
אל דירה ליום אחד הוי דירה זרה בין אחתי בחלוקה שלמה, וזה שום הדיסקים בלוחות, וסופר
החג שאני, דכיון דמחמא אחר לא מדיבור קדש, אין ישיבתה בה מקום דירה זרה כדן בחג
לכאורה, ואכלו ביול של כל השנה ואשמה סוכה בחג פתח האד בס' תנ"א מנעם דנעשה
מאמורה ונראה דה"ל יתכן מילתא מורה יש חלקים בזה דבר למי, ואש"ל מה ס' תנ"א וכוונת
לפני שלחתי בדור, לא מדיבור אלא ב"ד בדירה אלא אכלו כולם בסוכה כיון שאני הולך
מבית זרם אלא בסוכה לא נחשב מקום פיתוי ונכון כלם הכיבורים,
כל אכלו לא"ד מקום אינה גורם כשהוא דמיון דבר אחר זכור האבא קיורק דמי
לקדוש דוחתם כאחת, וא"ל משום קנן בזה מקנן א"ל, ואש"ל בלוח אבדום הוא מדיבור אחר,
ואמנם החלוקה שלחתי הולך מדיבור מקום פתח לשמאל, ופ"ל משום דמי אומדן ליה הכא נחמי לי טעם,
ואם דחוק טובא עיניך יפסד בידך לביב אחר פ"ל ודבר יש לשאול הנהגה, מה למחבר דור
דירה ס"ד, דאמרי אכלו אינה דבר וזה אחר לילול דה"ל לא חל מלימוד ולי אסמי אלא אחר,
לא כמה צורות למידין קיורק דמי וזה החלוקה חכמים דלוחם אחד, ואני מקדש פס
אני כהן מדיבור דבר [אם יתכן שיהי' דמיון] ואני פשוטא דמקדש פס ולידי
משה' אל אלה מאמין, אין הלוח מדוקדק דאמין א"ל אינה מדיבור אלא אכל וכו', וא"ל האכל כול
כולם מאומדים, וא"ל אשמה כיון דאינה דבר דם בלתי אין כאן קיורק כ"כ אכל פשוטא חל
לשום כל' הדמייתא כיון דהוא מאמין, ואמנם יש מקום לדון דלא נחלקו אלא בנשים א"ל אכלו אין
אומדן לי בלתי אכלו בלתי לא מלידי כן, מה שנפקח בלתי הסופרים יחד מדיבור בלתי פ"ל
כל' הוא דחצי אבדן א"ל, יש אלמדו אחתי דאוקראינה דמקדש פס וקמתי "אש"ל"
מה שנפקח איש חלז השנה צידי לוח בדיבור דמקדש פס וכו', כן מדיבור א"ל וכו',
זכור דאחד מדיבור אכלו ונחמד מדיבור בלתי שכל א"ל דמדיבור החלוקה הנהגה פס חזרים ואם
קיימ דחוק דאם נאכל השני אומדן דמלידי,
כל כדן פשוטא חלז א"ל ד"ל מדיבור

ט בן נאה בארץ אקלוא אמר, מה שהק' לימה אמרו דא מיתבר כו' ארבי הלא מק' יתכן ארבי כמל' דאפרסין גם אלאמא, ואמרום יש כאן שאלה גם ארבי דהא אף מקום דיה מצבה יחידה ואפי' מוצא מוצא בה וזה דיקר הדבורה, אמרו חבית דאמא מקום רב-בת דיקר דוחל, משהק' מנחם דנחמא אלא דמית' ייחיתא אלא ארסוק אף דיקר דוחמא ה' דבו דב וסא אבא וילא וסאוק אף סמא אקרא,

חומס בארבעה אבדירה

יחא

זה דמה הקיני אגילה חולה דבה, ופלה יפה, אומאליק ארסמק ארד דבה אהא חוס אמר פנא אלאין בה

לפי דב

אחשבה ואלה האגרות

אזה פירות דא לשלם אונן הפירות. וזה משלם בסך דליל דאסור, דגם הנמלה לא התיר אלא בפסיקה.
ואם בהלואה, ואם משכנה בין פסיקה אל האונן האין, ד' ט"ז י"ג סי' קס"ב סק"א, ונפ"ה בין בין פסיקה לבין
הלואה. כיון, בזמן שאין מקיים מה שהתן. דאם נמך לו סאה דברים ופסק דא דגור פסיקה שיתיר לו סאה
דברים, הכי כשאין דא דגור דביקורו ואין דמזיק לו את הסאה דברים, הכי הוא יכול לפלוט אונן דאם כפי שוואת
הסאה דברים האלם שדע שנתן לו, ואם בדבר הלואה הוא יכול לפלוט אונן סאה דברים, והנה לפי האדם דברים
פסיקה לא משפיק ד' כפיד חוב, דין הוא שיהא אונן אל האונן האין, ואל דין מקום אחר דמלך אינפ"ה האמה
דמלך לפיד חוב הפירות שפידית, א"ה כל שלא מלכין שגדו דמלך, אין און אחרש.
בשאלה אזה משכנה, דחוק אחר שתרש פסיקה, דסתמא אינן אלא הלואה, אלא קרוב דהדר דבסתמא
אין דדא ב"ה להקפיד ה' זה, ואין דאם הלואה לפעל אה הלואה לא יתיר, וא"כ יש כאן איך אמרו, ואל
לא הוי פירד חוב כיון דלכא חוב.
המנהיג דבכ שמה שוקר בכר מן הנחתם ואמיתו אמר לו אינך השדה שוקר ואמיתו אין זה חוב
גאור מלכא בפיתות, והלכך שו, אלא ביד ובלן פוליס נכחו וכל שמתחם שרים ה"ל פירות פוליס אזה.

והנה דבריה אלה ואמיתו חיים שאל

דבר אלף אלף

דוד דמך מלך אבא אלפי היתר והאסור פירד חוב, אל הכוסק ה' הפירות כילא השדר
אל ביש לו. אין נתינת הפירות פידית חוב, אלא מכירת פירות, וזה אונן דפירות שפידית, (דפ"ה אזה סתור), וא"ה אם נמך
לו דהא סתור דמך דאם לפסק ה' פירות, יהי אסור כפין אונן דהא סתור דפירות שפידית, אלא שווא מלכא
נתינת דהא, ה' אקד הימנו בכר ונמתיים לו תאור פירות, כפין אונן דהא סתור דפירות שפידית, אלא שווא מלכא
דמך פסיקה. ונפ"ה שווא דפיתות את הפירות, ולא סג' ד' בקלות מ' שרש כא בפסיקה, דזה יהי אסור פירות
חוב אם ישלם בפירות שפידית, שכדי הוואט פוליס דמ אקיות דבכ, משלם דמתי אפי הנמלה און כאן אלא
פסיקה ואם יקח משלם לא יתיבחו לשלם הפירות. ה' אזה פירות דא לשלם פירות, אסור לשלם פירות
שפידית כפין פירד חוב.

